

2387

מ ד י נ ת י ש ר א ל
הכנסת

פ.ש.

פ ר ו ט ו ק ו ל מ.ס. 13 / ג'

מישיבת ועדת השירותים הצירוריים, אשר התקיימה
ביום ג', כ"ט בטבת תשי"ח - 21.1.58, בטעה 9.00.

נכחים - חברי הוועדה:

- ס. ארם - היו"ד
- ב. ארדיטי
- ר. הקסין
- כ"צ הרמל
- פ. זוארץ
- ח. יהודה
- י. כץ
- י. ניצני
- ד. נצר
- ד. צברי
- א. שוסטק

מוזמנים:

- שר הבריאות מר י. ברזילי
- מר דגן - סגן המנהל הכללי של משרד הבריאות
- מר זעמן - היועץ המשפטי של משרד הבריאות
- מר רוזנטל - מטעם משרד המשפטים.

בסדר-היום: חוק לתיקון פקודת רופאי השיניים.

היו"ר ס. ארם: אני פותח את הישיבה.

לפני שנתחיל בדיון על סעיפי החוק שבסדר
היום, הייתי רוצה שאנו נחליט על כמה דברים: (א) לסייר ביום ב' הבא,
במזבלת חיריה. נצא לשם בטעה 8 בבוקר; (ב) שוועדת המסנה לענין ביט"ח
זיקנה תקיים ישיבה ביום ב' הבא בערב, ותביא את הדברים למליאת הוועדה
בישיבה שתקיים ביום ג' הבא.

ה ו ח ל ט לקבל את שתי ההצעות הללו.

ועדה נעבור על החוק לתיקון פקודת רופאי השיניים, החוק הזה צריך לענות על שני דברים: הוא צריך לענות לגבי המאחרים והוא צריך לענות לגבי העולים החדשים, בינתיים נתקיימה ישיבת מועצת הבריאות, והיא, משום-מה, גם כן דנה בעניין זה, ורצתה לתת תוקף לתביעות רופאי השיניים, אולם, אין זה מסנה; אנחנו אייבנים לסיים חוק זה עוד היום.

ב"צ הרמל:

אני מציע לשמוע את כבוד שר הבריאות על סנתז שנדע את יסודו של החוק הזה בכלל, וביחוד אחרי שנתקבלה החלטה, כמעט פה מייעץ לשר הבריאות, חושבני, הבריאות בסיקול דעת רציני.

שר הבריאות מר י. ברזילי: היכן עומדת הוועדה בעניין זה?

מר רוזנטל:

ישנם שני סעיפים, האחד ד במאחרים, והשני - בעולים החדשים, לגבי העולים החדשים /להגיש/ הסעיף נוסח כך, שהם רשאים/תוך 3 חודשים סיום עלייתם ארצה, בקשה למתן היתר לריפוי שיניים, וחוק מזה הוצע התנאי של השכלה תיכונית. קודם סעיף 1(1)). זה מכוון לגבי אלה שאיחרו בהגשת בקשה ולגבי אלה שלא איחרו, בתנאי שהם מילאו את התנאים.

שר הבריאות מר י. ברזילי:

קודם כל, רצוני להשיב ליושב-ראש הוועדה: מועצת הבריאות תמיד דנה בחוק זה, ויש לה סמכות, כפי שיש לה, והיא - לייעץ, ואין ספק שאני לא חייב - אבל מתוך רצון חופסי - לכבד את חוות דעתה; אבל אין זאת אומרת שאני יכול באופן אוטומטי לקבל את המלצותיה לא בעניינים תקציביים ולא בעניינים תחיקתיים. אני מצטער שגם הפעם אינני יכול לקבל את המלצה במלואה.

מתוך סמיעה ראשונה לא הבינות את הסעיפים א' וב'. ולכן אדבר בשפת אנוש. לגבי המאחרים, רצוני לפעול באקט חד-פעמי - כמתן חנינה, ופה אני מוכרח להוסיף: עם החמרה מסוימת לגבי אלה שבזמנו ניגשו למבחן, החמרה זו נובעת משני דברים, וזאת אסביר אחר כך. הם היו צריכים למלא אחרי התנאים, אבל לגבי התאריך ההוא; כאילו זהם הגישו אז, בזמנו, החמרה חלה בנקודה זו שאני מבקש להוסיף גם להם את ההשכלה התיכונית, כי אינני רואה כל סיבה וכל זכות מוסרית להפלוג אותם לטובה; לעומת התנאים אשר נציב - ואני מקווה שגבי - לעולים החדשים, מכיוון שזהו אקט חד-פעמי. אזי אינני רואה את המבחן המקצועי כקסטטרופה.

לגבי העולים החדשים, נראה לי, שבעיה זו צריכה להישאר פתוחה, כי בקריאה הראשונה לא הבינות מדוע להשאיר לו שלוש שנים כדי להגיש בקשה למתן היתר.

מר רוזנטל:

העולים צריכים להגיש בקשה תוך 12 חודשים סיום עלייתם ארצה.

שר הבריאות מר י. ברזילי:

לגבי העולים, כמובן, גם עליהם יחולו אותם התנאים אשר חלו בשעתו על רופאי השיניים, עם תוספת של השכלה תיכונית, אשר לדעתי, זוהי תוספת רצינית מאד לעצמת העבר.

אני לא אתנגד לכל הצעה נוספת שתדבר על קורסים, אבל לא כחלק של חוק, של תנאי שעל המבקס לחכות עוד שנתיים.

כלומר, אילו אפשר היה למצוא בחוק דרך שטרפא שיניים עבר הכשרה ומסיל
עליו לעבור תוך 5 שנים קודם, אז הייתי מסכים לכל תוספת מסוג זה. אני
אני אומר עוד פעם: להתנות את זה סדר-עבודה. לעומת זה אני טוב און
אם אתה נותן חנינה, אזי תן בלב שלם, באופן חפשי. אלה הם דברי לגבי
העולים החדשים. אבל איבני יודע למה הוא רטאי להגיש בקשה תוך שנה;
לדעתי, הוא יכול לעשות זאת תוך חצי שנה.

בענין זה אם אתה תשאל אותי לדעתי, הרי
אהיה מוכן לענות לך, אך אם תשאל אותי לגבי החוק - אני לא מתנגד לך.
אם תשאל לדעתי בענין זה, אזי תעמוד השאלה: מניין תבוא העליה?
אני חושב, שאם יבואו עולים שימלאו אחרי התנאים הנקובים בחוק, הרי שלא
תעמוד בעיה לגביהם, וגם לדעתי, לא תהיה הצפה. אבל בכל זאת יכול להיות
איזה שהוא ערך אם אנו נגביל ונאסר: עד כאן, ויותר לא. כשתבוא עליה תהיה
אנחנו נעמוד בפני פרובלימות, אז המדינה תעמוד בפני פרובלימות. אם
תבוא עליה מדיית-המועצות, הרי שאנחנו נעמוד בפני פרובלימות. מכל מקום,
דעתי היא, שאין אנחנו עומדים בפני הצפה במרפאי שיניים.

פר דבנ:

רצוני להסב את שימת לב חברי הוועדה
ולהעלות את הסעיף עליו דובר, אשר מסמיק
את המנהל הכללי לשחרר את המבקש אחרי שמיעת חוות דעת של הוועדה המי
שבחמנתה על ידו. (פר רוזנבלט) אנחנו רנו בזה והתנגדנו). שאלה זו
הועלתה מתוך הוועדה.

ביחס לבעיה חצי שנה ושלוש שנים: החצי שנה
נוגעת לתאריך שהעולה רטאי להגיש את הבקשה מיום עלייתו ארצה. כוונתו
היתה, שאם תיעשה פעולת הסברה, הרי לא נעמוד, כעבור שלוש שנים, בפני
בעיה. אם אמנם תהיה הסברה בקונסוליות, והאנשים ידעו שהם לא יוכלו,
בבואם ארצה, לעסוק בריפוי שיניים, אז לא נעמוד בפני אותה בעיה.
נצמח לי שהוועדה השתכנעה שיש הצפה במרפאי השיניים, ומוטב אם כן שתהיה
הגבלה.

זאת ועוד: יש להפריד בין רסיון עבודה
זמני ובין רסיון עבודה קבוע אשר הוא יזנתן פעבור 3 שנים.

ר. הקטין:

הסטטוס של מרפאי השיניים זהו סטטוס קבוע
במדינת ישראל. ארצנו היא ארץ עליה,
וארצה יבואו מארצות קולוניאליות. רצוני לשאול: אם זוהי הפרקספקטיבה
אזי מהי הפרקספקטיבה לגבי גומרי בית הספר לרפואת שיניים?

ועוד: מצד אחד מדברים על רמה מסויימת
של המקצוע, ואילו התנאים האמורים כאן נותנים את ההיפך.

שר הבריאות סר י. ברזילי:

מתהפכים היוצרות במקצת, ואני שמח על כך
רצוני לומר דברים פסוטים: המדיניות היא
להגיע למעמד של רופאי שיניים וביטול מרפאי השיניים.

ועתה רצוני לומר באופן גלוי ופשוט, ור
דעתי הסקולה והברורה: אם יתברר ע"י סקר שאנחנו עומדים בפני עלייה
של מרפאי שיניים אשר הוכשרו לכך ע"י מדינות קולוניאליות וכו', אז
אומר שהחוק הזה הוא סופי בתום שלוש שנים. אולם, אם אנו נעמוד בפני
סיטואציה אחרת, - עליה המדינה, נגיד, מרומניה; רומניה פתחה את שעריה
וכי זוהי הטאנסה האחרונה לעלייתם של היהודים, ובתוך גל של עליה זה
יהיו בורדים, נגיד, יהיו רק 8 מרפאי שיניים, אזי כמו שאני אומר שאני
נותן עכשיו חנינה לגבי המאחרים, הרי אולי גם אז אומר אותו דבר.
והנה, אם נעמוד בפני חזיון ציבורי רחב, אזי ברור לי שאנחנו יותר
נוכל לקלוט. שידעו קבל עולם שזוהי המדיניות שלנו, וכי אין זה
אוטומטי: מרפאי שיניים לא יוכלו לעבוד כאן.

אני מציע לא להמשיך את הוויכוח.
יש חוק, זה ספיק, זה מחייב. המדיניות היא בהחלט לקראת סטטוס
יחיד של רופאי שיניים.

ב"צ הרמלן

אינני יכול להשלים שיטפלו בחלק חשוב
בריאות העם אנשים חסרי כל השכלה מקצועית.
חרוב ביניהם אינם רופאים. הרצון הזה להתחשב בעליה, חל בכל המקצועות.
אבל אנחנו טועים, לא צריך להתחשב בזה, כי צריך ללמוד מקצוע; אפילו
בנאים צריכים ללמוד את המקצוע.

אני יכול להנמיך את הלימוד המקצועי שלהם
עד למינימום. אבל רבותי, מה זה כאן מתן חנינה? למעשה מתן חנינה,
זהו ויתור על איזה שהוא לימוד מקצועי בכדי לספל בכריאות העם; ואנחנו
יודעים מה יחסנו לכריאות של העם.

אני יכול ללכת עד לגבול מכסימלי. בין
טרפאי השיניים ישנם כאלה אשר למוך באוניברסיטאות, בנתי ספר וכו' וכו'.
אני יכול ללכת עד לאותו גבול אשר רוסייה לפני 50 שנה נקטה בו: לימוד
של שנתיים, ואין זה ויתור של קומפרומיס.

אין זו בעיה של בודדים. שמענו שיסגרו
300 טרפאי שיניים, ואחריהם ישנם גם טכנאים. וכעת אני שומע כי
תהיה עליה מצפון אפריקה. מדוע להם לא לתן היתר כזה אם אתה גותן
לאלה עכשיו? האם זה ספני שאתה היום אופורטיניסט? היום כן ומחר לא?
אני אינני מבדיל בין אלה שבאו לפני שלוש שנים לבין
אלה שיבואו בעוד שלוש שנים. את כל הדברים הללו צריך לעשות מתוך מצפון.

לכן אני מציע, להוסיף תנאי אחד: לימוד
מקצועי של שנתיים בבית ספר מקצועי מוכר ע"י השר. למד שנתיים ועמד
בבחינות, אזי נותנים לו היתר; למד שנתיים ולא עמד בבחינות בזמנו -
לאדם כזה צריך לאפשר לעמוד בבחינות כאן.

אני שומע שתפקולטה לרפואה מוכנה לעשות
קורס כזה אם מספר טרפאי השיניים אינו גדול.

זאת ועוד: אינני סבין מדוע יינתן
היתר עבודה זמני, הרי במסך שנתיים הוא יכול להרוס את הבריאות של
העם.

הצעת היא לתנאים הקיימים להוסיף
עוד תנאי: שתי שנות לימוד של בית ספר מקצועי.

א. שוסטק:

הרי היה ויכוח בקריאה הראשונה, היה ויכוח
כללי בוועדה, היתה חשיבות לדעתו של השר
לאחר שנתכנסה מועצת הבריאות. אינני רואה כל טעם לדוש בעניינים עוד
ועוד, ואינני רואה שאנחנו אי פעם נתקדם בעניין זה. הרי שמענו כבר את
דעתו של חבר הכנסת הרמל, והדעה הכללית היתה ברורה ביותר - שתהיה
השכלה לטרפאי השיניים.

הי"ר ס. ארם:

אינני רואה שום פסול בזה שהחברים
מהררים על הדברים שנאמרו כבר.

לחבר הכנסת הרמל רצוני לומר: אולי
אנחנו נדבר כך שנוכל להבין אחד את רעהו? הרי טרפאי השיניים
עוסקים ברפואה שיניים מתוך הגבלות המורות. אני הייתי גם כן במועצת
הבריאות ושמעתי את דברי המנהל הכללי. הוא אמר: טרפאי שיניים אינם
יכול לעסוק בכמה דברים חמורים שקשורים בריפוי שיניים. (ר. צברי: מי
יבדוק זאת, הרי הוא עובד בביתו?)

למרפא השיניים יש סגבלות חסרות.
רצוני לאשר את דברי היושב-ראש - כך נאמר
(ב"צ הראל: אין) (ד. בצר):
במועצה הבריאות).

לדברי השר נאמרו שזוהי חנינה, אני רוצה
לומר כי אין זו חנינה, אני מצטער, כי אם אתה אומר שהוא צריך לקבל
השכלה תיכונית, אזי איזו חנינה זו?

העולים שבאו זה לא מכבר, הרי עברו את כל
התלאות, היו ביערות, היו בציטאות וכו', - מתי יכלו ללמוד? היכן יכלו
לעסות זאת? - בציטאות, ביערות? הרי ל-98% מהם אין השכלה תיכונית; אז
אף אחד מהם לא יקבל רשיון. אבל, נכון, אני יודע שקיים כאן סעיף
האומר כי המנהל יכול לטחור סטעיף זה או אחר, ובתוכם כלול גם התנאי
של השכלה תיכונית (מר רוזנטל: בזמנו לא היה שם התנאי הזה). אני
מדבר לגבי המאחרים.

אני לוחם בעד הניסוח שהיועץ המשפטי ניסח.
התביעה היא לא מתן רשיון אוטומטי, אלא שיעמדו בבחינות, ואני גם
סגביל אותם. לכן אני מציע להסיר את התנאי המדובר על השכלה תיכונית.

זאת ועוד: מבלי לפגוע בכבודו של המנהל
הכללי של משרד הבריאות, הייתי רוצה שהסמכות העליונה תהיה בידי השר ו
המנהל. זו רשות מוסמכת אשר פחות מכולם יהיה נתון ללחץ. אני בעד זה
שהשר יהיה רשאי...

אני סחייב שמרפא השיניים יהיה איש בעל
השכלה תיכונית, ולחבר הכנסת הראל אני אומר: כיצד אתה יכול לחייב
אדם ללמוד? הרי זה כמעט בלתי אפשרי. השר צודק שזה לא צריך להיות בחוק,
אך זו צריכה להיות המלצת הוועדה.

לגבי העולים רצוני לשאול את משרד הבריאות:
מרפאי השיניים המצויידיים בתעודות, האם לגביהם עומדת הנעיה שנוסף לתעודה
הוא חייב להביא תעודה של בי"ס תיכונית?

שר הבריאות מר י. ברזילי: רצוני לומר שני דברים בענין זה רבזה אנמור.

אילו ענין ההשכלה התיכונית היה בידי,
הרי הייתי אומר לעשות רטרואקטיבית לגבי כל מרפאי השיניים בעלי רשיונות.
אבל הדבר הזה הוא בלתי-אפשרי, ישנן "דוסט דייטס" (זכויות מוקנות).
אינני חייב לחזור על אותו טישנה שנעשה פעם. השכלה תיכונית היא
בשביל כולם. כלפי עצמי אני אומר, שאין זה מענין אותי מה היה גורלו
של האדם בימי מלחמת העולם; אם אין לו סינימוס של השכלה תיכונית -
הוא לא יכול להיות מרפא שיניים.

(ב) אין לי ספק שיכולים להביא את מרפאי
השניים הקיימים על בסיס אותו מציע חבר הכנסת הראל, ואז אפשר להגיע
לידי איחוד, אבל גם ארגון רופאי השיניים מתנגד לכך, כי
מתקשים בפרנסתם.

על כן אני אומר: השכלה תיכונית כתנאי בל
יעבור לגבי כל הסוגים, מאחרים, לא מאחרים. אני בענין זה אומר למנהל
הכללי שלי שאין הקלות. אני אומר: 6 שנות גימנסיה, אח"כ עוד שנתיים למוד
סקצועי, אז זה אקוויבלנט.

ועתה, לחבר הכנסת הראל: באמת לבי עם כל
ההצעות אשר אומרות: לא עולים ולא מאחרים, ולא מרפאי שיניים, וחיסול
מרפאי שיניים, או העברת מרפאי שיניים לטכנאות שיניים. אבל אנחנו
חיים במציאות מסויימת. אתה הנאת הצעה ואני מחייב אותה מאד.

אמרת, כי העולים החדשים ילמדו לימוד מקצועי מסך שנתיים בטרם יאפשר להם
התיכונות. אנחנו שמים את העסק הזה בשלוש שנים, ואני לא
הייתי רוצה לשלול את אפשרות של נתינת רשיון זמני מאדם שעמד בנתינת
המצב העובדתי הוא שהנוחנים מתנגדים לאינסטיטוציה של מרפאי השיניים;
הם נוקטים בהם. כאטמוספירה הציבורית של היום, אשר מתנגדים רבים
להם, ושבת הבחינה מעליהם, ואם הם יעברו תחת השבת הזה, נאמר להם כי
הרשיון הנו זמני ונחייבם לעבור קורס תוך תקופה מסוימת וכו' וכו',

הרי כל זה יהיה לקבוע לאחר שהם יעברו בחינה ע"י חבר של בוחנים אשר
יעמוד על ראשם. אנחנו מבטלים את ענין העליה, ובהתאם לזה אנחנו
מודיעים לכל הקונסוליות שלנו וההסתדרויות השונות, ונגיד להם כי
זוהי המדיניות שלנו, אזי, חושבני, כי בסיטואציה זו אלה הם התיקון
ההכרחיים בחוק, בצירוף חלוקי הדעות שהיו גם בוועדה וגם בכנסת.
אני רואה שזהו שביל זהב, שזו הדרך בה צריך ללכת.

ועתה, אנקשכם להסיר את מתן הסמכות לשד.
בענין זה קיים נוהג לפיו חולכים, וזה נמצא בידי המנהל הכללי, ומלבד
זה הדבר הזה חייב להיות בידי רופא.

ד. צנר:

יש לנו מרכזי בריאות גדולים וקטנים.
האנשים האלה יהיו צמודים במסך שנתיים
למרכזים אלה, והם יעסקו בריפוי שיניים יחד עם מישהו שיש לו תעודה,
רק כעבור תקופה זו הם יקבלו היתר עבודה. זאת הצעתי.

היו"ר ס. אדם:

מבחינה מעשית יש לי ספק אם נוכל לעמוד
בזה.

ד. צנר:

אנחנו, בוועדה של כנסת, חייבים להראות
יכולת של סיום הפרשה. אני מציעה שאנחנו
נסיים את דעתנו בחוק זה.

כל הכבוד למועצת הבריאות, ואגב, לא היינו
צריכים להיות קוסמים ומנחשים בכדי לדעת מה יתרחש שם. אבל מי שרודע
את ההרכב של מועצת הבריאות, אזי יודע גם לנחש.

כולם יודעים את דעתי בבעיה זו. הייתי
נגד תיקון החוק הזה. אם אנחנו נאמר שבומרים בזה, הרי תבוא הכנסת
הרביעית והיא תהיה רשאית לשנות את 500 החוקים שנתקבלו עד היום.

אני אומרת שצריך להכניס סעיף, שאנחנו
מטליצים שזה יהיה תיקון אחרון בחוק זה.

(ב) אני מבדילה בין המאחרים לבין העולים
החדשים, ואני מצטערת שד"ר מאיר איננו כאן, כי דעתי שיסמע את דעתי
בענין זה. אם אנחנו מדברים על המאחרים, אז זה צריך להיות רק מאחרים.
אבל המדובר הוא גם על טכנאים ועוד, - כלפי אלה אני הצעתי מינימום של
זמן - 3 חדשים. אשר להשכלה תיכונית, לדעתי, אפשר להכניס זאת.

לדעתי, אנחנו הגענו לידי מצב בחוק
זה, שאנחנו מוכרחים לצאת בכבוד מסנו. אני בעד זה שבבטל בכל מיני
מספרות.

ועוד: בקשר להצעה שהסר יהיה רשאי,
הייתי תומכת בזה אך זה נופל טעום שרופא צריך להיות מסונה על כך.
(מר רוזנטל: מנהל השירותים הרפואיים).

ועוד אחרת: אינני חוששת מפני אותם
10 מרפאי שיניים אשר יעלו ארצה כעבור 5 שנים; אני אומר להם לעסוק
בטכנאות, ואני יודעת במקרה שהטכנאים משתכרים יפה מאד והם אינם
מעוניינים להיות מרפאי שיניים.

היו"ר ס. ארם:

יש הצעה אחת אשר עברה בקריאה ראשונה עם תיקונים כפי שנוסחה - במקום 6 חדשים שיהיה כתוב 3 חדשים; ולגבי המאחרים - אין מטילים עליהם השכלה תיכונית.

(ב) בסעיף ו' - אנחנו מכניסים סעיף 8, המחייב השכלה תיכונית, בתוספת שהמנהל רשאי לתת תעודת היתר על פי שהוא אינו עונה על התנאים;

(ג) הצעתה של חברת הכנסת הקטין: חברת הכנסת הקטין מקבלת את כל זה אך היא מוסיפה, שאין המנהל רשאי לשחרר במקרה זה השכלה תיכונית;

(ד) הצעתו של חבר הכנסת הרמל: חבר הכנסת הרמל מחייב השכלה תיכונית ולימוד מקצועי של שנתיים, והוא גם אינו מכזיב בין המאחרים והעולים; זה חל על שניהם.

ישנה גם הצעה:

ר. צברי:

סרפא שיניים חייב להיות צמוד למוסד

רפואי במסך שנתיים.

את הצעת חברת הכנסת הקטין אפשר להוסיף בסוף סעיף קטן (ו) שבסעיף 1 שבחוקרת הכחולה: "והוא בעל השכלה תיכונית".

סר דרזצטל:

אני מציע את כל ההצעות הללו.

היו"ר ס. ארם:

א צ ב ע ה

בעד הצעת חברת הכנסת הקטין ש"המנהל הכללי רשאי לשחרר" - 2
נגד - 70

הצעת חברת הכנסת ר. הקטין - לא נתקבלה

בעד ההצעה לא לחייב את המאחרים השכלה תיכונית - 1

ההצעה לא נתקבלה

בעד ההצעה - לחייב השכלה תיכונית אך המנהל הכללי רשאי לשחרר - 70

ההצעה לחייב השכלה תיכונית אך המנהל הכללי רשאי לשחרר - נתקבלה

בעד הצעת חבר הכנסת הרמל לגבי הסעיף הראשון המחייחם למאחרים בהגשת הבקשה למתן היתר עבודה - 2
נגד - 70

הצעת חבר הכנסת הרמל - לא נתקבלה

היו"ר מ. ארם:

בסעיף הראשון כפי שניסחנו: "אולם רשאי המנהל לתת תעודת היתר כאמור, אף אם לא סילא המבקש את התנאים שבפסקאות (1), (2) ו-(3) לסעיף קטן (א) ביו"ר האחרון של התקופה, אם הוועדה המייעצת שנתמנתה כאמור בסעיף קטן (א) המליצה על כך מסיבות יוצאות מן הכלל".

מר רוזנטל:

דוברים להשוות אותם עם המאחרים אשר, בזמנו, דחו את בקשתם מפני שהמנהל היה צריך לקבל את חוות דעתה של הוועדה המייעצת.

ה צ ב ע ה

בעד הנוסח המתוקן אשר הוקרא לעיל - 6

בעד הנוסח המוצע בחוק - 4

בתקבל הנוסח המתוקן.

ה ס ת י ג ו ת לחברי הכנסת הראל, ניצני ונצר.

היו"ר מ. ארם:

סעיף 1(ג)(ז): "מי שעלה לישראל אחר יום ג' באדר ב' תשי"ד (8 במרס 1954) ותוך 12 חדשים מיום תחילתו של חוק זה, או תוך 12 חדשים מיום עלייתו אך לא יאוחר משלוש שנים מיום תחילתו של החוק האמור, הגיש בקשה למנהל למתן תעודת היתר לעסוק בריפוי שיניים, רשאי המנהל לתת לו תעודת היתר כאמור אם נתקיימו במבקש התנאים הנקובים בסעיף קטן (א)".
לפנינו שלוש נוסחאות.

ד. נצר:

אני דווח להשוות את מצבם למצב של המורים הבלתי מוסמכים, המורים עובדים ומלמדים עד אשר יקבלו את תעודת מורה.

היו"ר מ. ארם:

אין פירוש הדבר שהוועדה לא תמליץ על כמה דברים, ובתוכם גם ענין ההסתלמות.

ג"צ הראל:

אם אינך מחייב זאת בחוק, הן "יצמצמו".

ד. נצר:

אני חושבת שבהצעות של חבר הכנסת הראל ישנם כמה דברים שאפשר לצרף אותם בחוק.

הייתי מייעצת לחבר הכנסת הראל לסיים את הבעיה גם לגבי המאחרים; שאנחנו נאחד את שתי ההצעות הללו.
אני מציעה שאנו נפסיק את הישיבה, ונביא לישיבה הבאה הצעות מאוחדות או נפרדות.

היו"ר מ. ארם:

חבר הכנסת הראל מציע שתי שנות לימוד בתנאי לכל הסניפים שהיו.

אני מציעה: היתר לסמן מעודה זמנית.

ד. נצר:

האם נכניס סעיף מחייב חדש בענין הסתלמות?
ההצעה היא: מתן רשיון עבודה כתנאי נוסף

היו"ר מ. ארם:

להסתלמות סרפאי השיניים.

ה צ ב ע ה

4 - השיניים -

בעד מתן רשיון עבודה כתנאי נוסף להסתלמות

4 -

נגד

ה'שיבה ננעלה בשעה 11.00.